

ДОСТА ЈЕ БИЛОСАША РАДУЛОВИЋ

август 2016. године

МИ НЕ ОДУСТАЈЕМО.

Док не укинемо партијско запошљавање.
Док не укинемо тајне штетне уговоре.
Док не уведемо универзалну социјалну заштиту.
Док не уведемо универзалну здравствену заштиту.
Док не смањимо намете на рад.
Док не укинемо медијски мрак.
Док не размонтирамо паразитски систем.
Доста је било!

www.dostajebilo.rs | office@dostajebilo.rs | 011 32 82 600

Посланици ДЈБ тражили одговоре, добили увреде

Током тродневне седнице Народне Скупштине Републике Србије, посланици покрета Доста је било претрпели су салве увреда од мандатара, председнице Скупштине и посланика владајуће већине, што их ипак није омело да достојанствено и упорно траже одговор на питања која се тичу живота грађана Србије. Ни на једно питање, међутим, нису добили одговор.

Народна посланица Бранка Стаменковић питала је кога треба позвати на одговорност и ко треба да установи како нестаје милијарду евра из буџета за здравство Републике Србије сваке године. Иако је сам у експозеу помињао овај проблем, мандатар је на увредљив начин „одговорио“ народној посланици ДЈБ.

Татјана Маџура осврнула се на повлашћен положај који у нашој земљи уживају одабрани страни инвеститори док се истовремено гуши иницијатива домаћих предузетника. Зато је питала када ће мандатар престати да шурује

са великим страним корпорацијама и када ће престати да гуши малог домаћег предузетника? Без одговора.

Посланик Александар Стевановић питао је зашто гране које производе највећу додатну вредност, као што је ИТ, и даље наилазе на бирокуратске проблеме? Та индустрија годишње извози и до 400 милиона евра а држава нема разумевања за њихове потребе и уклањање бирокуратских препрека у њиховом пословању. Др Бранислав Михајловић постављао је питања везана за рударско-топионичарски басен у Бору, а Милош Бошковић о ситуацији у Нишу и јефтиној радној снази са југа Србије.

„Интересује ме да ли ће држава да настави са политиком субвенција која целу Србију претвара у земљу јефтених мотача каблова“ упитао је Бошковић.

Проф др Душан Павловић говорио је о циничној социјалној полититици актуелне власти која

људе који су у социјалној потреби третира као лење нераднике који треба да зараде социјалну помоћ коју им држава даје.

Јасмина Николић је подржала идеју дуалног образовања као шансе али је затражила од мандаара да образложи да ли је урађена структурна и социоекономска анализа сличности земљама због којих се влада определила баш за овак мдел у Србији Упитала да ли је влада претходно урадила анализу изводљивости и одрживости овог модела да нам се не понови неуспешна реформа као што је била Болоњска у високом образовању због чега се спрема нова измена закона из те обласати.

Сва питања посланика ДЈБ остала су без одговора и без одјека међу владајућом већином која је, ако се није бавила врећењерм опозиције, немо чекала да изгласа нову владу.

Светлана Палић

Фирму и САД сам напустио крајем 2001. године и продао кућу, тако да није могуће да сам дужан било какав порез ни у 2000. години ни у 2002. години, јер нисам ни био њихов порески обвезник. Једноставно, нисам ни боравио, ни радио, нити сам могао да радим у САД у 2002. години, каже за Недељник лидер „Доста је било“.

Шта је ваша истина о том дугу за порез САД? Дугујете ли тих милион долара или не?

Постоји сигурно много спекулација и инсинуација, али само једна истина. Не дугујем никоме ни долар. До новембра 2001. године био сам директор интернет компаније True Spectra која је имала преко 150 запослених и моја плата у тој компанији је била 200.000 долара на годишњем нивоу.

Компанија True Spectra била је канадска компанија са седиштем у Торонту и бавила се развојем софтвера за процесуирање слика на интернет серверима. У фирму сам ушао када је имала 20 запослених, променио јој фокус прво као директор развоја, а затим постао и CEO (директор). Почетком 2000. године успео сам да обезбедим инвестицију од двадесет један милион долара од америчких venture capital фондова из Силицијумске долине. Део договора са инвеститорима је био да седиште компаније пребацим из Торонта у Силицијумску долину и да ја лично пређем да живим тамо, што сам и учинио у другој половини 2000. године уз помоћ компаније која је учествовала у куповини куће за моју породицу. Како нисам био амерички држављанин, добио сам и радну дозволу да бих могао да радим у САД.

Док сам боравио у Америци, једини приход ми је била плата и све порезе је, као и у Србији, плаћала фирма директним одбијањем од плате. Фирму и САД сам напустио крајем 2001. године и продао кућу, тако да није могуће да сам дужан било какав порез ни у 2000. години ни у 2002. години, јер нисам ни био њихов порески обвезник. Једноставно, нисам ни боравио, ни радио, нити сам могао да радим у САД у 2002. години.

Али зашто би тако респектабилан медиј, као што је Дојче веле, објавио да имате тај порески дуг и ту вест поткрепио детаљима ако то, како тврдите, није тачно?

„Ексклузивна“ прича Дојче велеа и није баш тако ексклузивна како желе да је представе, мада сам код њих први пут видео документ на коме базирају причу. Пре месец дана се у српским блатоидима појавио један други, чудан папир који је такође послужио за тврдњу да дугујем милион долара за порез. Сад ти исти блатоиди преносе шта пише Дојче веле и користе ту „ексклузиву“ да траже да ме избаци из скупштинског Одбора за контролу служби безбедности. Не знам зашто је новинар српског дела сајта Дојче велеа без детаљне и озбиљне провере, по свој прилици по „дојави“, написао

Истина о пореском дугу од милион долара

овај текст и добро га засолио, и зашто је уредник то одобрио. То ће се већ открити. Прво сам помислио да се новинар „залетео“ јер је имао или му је неко дотурио документ који делује уверљиво, али су ме чињеница да није сачекао мој коментар пре него што је објавио текст и њихово одбијање да објаве деманти, као и серија малициозних текстова који су уследили, навели да посумњам да је само грешка у питању.

Тајминг је такође занимљив. Уочи мандатаревог експозеа и формирања владе које покрет данима оштрим саопштењима демистификује и критикује, на мандатареву телевизију с националном фреквенцијом се врти прича Дојче велеа, а мандатареву аналитичари износе смешне тезе, од тога да ме сад Американци „држе у шаци“, па до тога да ме се Запад „одрекао“ јер нисам испоручио жељени резултат. Све опције теорије завере су покривене, читав спектар.

У причи DW ради се о периоду од пре 14 и 16 година. Да бих имао дуг од милион долара, морао бих имати приходе од преко два милиона долара. Како је вредност долара у последњих десет година пала за трећину, ти приходи би данас вредели од три до четири милиона долара. Нажалост, никада у каријери ни у једној години нисам имао ни приближно толико прихода.

Прича је заснована на једном документу који је контрадикторан са другим доступним изворима. Сви порески документи су у Америци тајна и та тајност спада у права пореских обвезника. Списак пореских дужника није тајна, али сами порески документи јесу. Мог имена нема, рецимо, у списку пореских обвезника Калифорније, који је јаван. Папир који је послужио за дискредитујућу причу прибављен је од локалне самоуправе Сан Матео и на њему пише да је

IRS (америчка пореска управа) 2005. године тражио од општине да се стави залога на некретнину због пореског дуга. Пошто сам ја ту некретнину продао крајем 2001. године (папири су коначно прокњижени почетком 2002. године) испада да је америчка пореска управа тражила да се на туђој некретнини упише дуг од преко милион долара и да је то, уместо да буде одбијено, остало у online датотеци катастра општине ево већ дуже од 10 година, да би га тек сада неко открио, то пустио преко друштвених мрежа и на крају то стигло до Дојче велеа.

Тај папир је или фалсификат или груба грешка. Откуд тај документ о тражењу залог на туђој некретнини у локалној самоуправи још не знамо, али ћемо сигурно сазнати и обавестити јавност о томе.

Иначе на листи 500 највећих пореских дужника у Калифорнији, 25. на листи је дужан мање од милион долара. Сама тврдња да сам дужан ни мање ни више него милион долара потпуно је апсурдна. Али изгледа да у Србији, а изгледа и код наших новинара који раде у иностранству, приче о авионима, камионима и подморницама падају на плодно тло.

Мандатарев пропагандни тим стоји иза највећег дела измишљених прича које су објављене о мени или мојој породици, али и о свим другим које види као политичке противнике, и то је начин на који он води политику; с једне стране лажима блати противника уз помоћ једне групе високотиражних блатоида да би избрисао све противнике са политичке сцене, а с друге лажима подгрева слику о себи као о успешном „вођи“.

(део интервјуа Саше Радуловића за Недељник).

У свом експозеу мандатар је изложио концепт нове социјалне политике за ново „златно“ доба.

У њему пише: „План нам је и да радно способне кориснике социјалне помоћи радном активацијом укључимо у процес рада“ (стр. 58).

А у усменом делу додаје: „Не можеш да примаш социјалну помоћ, а да нећеш да очистиш улицу. Значи, имаш ти шта да радиш, него нећеш да радиш. Е, ако ти држава даје паре, можеш да изађеш и да нам помогнеш у чишћењу лишћа. Нема ту велике филозофије. Ви можете да ме не волите колико хоћете, али има рад да се поштује, а не нерад. Јер, најлакше је да сви не радимо и да тражимо од државе социјалну помоћ“.

Нажалост, ово је потпуно неразумевања концепта социјалне помоћи.

Социјална помоћ није намењена људима који могу, а не желе да раде, већ људима који желе да раде, а не могу да нађу посао.

Узроци незапослености могу бити различити. Можда су незапослени телесно или ментално спречени. Можда немају неопходне таленте и вештине које се тренутно траже на тржишту. Можда им је фирма продата у приватизацији. Можда су побегли од неког оружаног сукоба, и оставили за собом све – и кућу и посао. А можда једноставно не могу да га нађу, јер посла има мало.

Без обзира на разлог, одговорно друштво

Цинизам социјалне политике

брине о таквим својим члановима кроз социјалну помоћ. Када би ти људи могли да раде, односно када би имали посао, они не би тражили социјалну помоћ.

Обично се каже да за социјалну помоћ држава нема довољно пара. Колико пута смо могли да помогнемо самохраним мајкама са децом да Ер Србији 2015. године нисмо дали субвенцију од 48 милиона € у 2015. години? (Субвенције се дају из буџета. Свака субвенција значи мање пара у буџету за социјалну помоћ.) Колико пута смо могли да помогнемо људима који су изгуби-

ли посао у приватизацији да Железара у 2015. години није направила дуг од 144 милиона €? (Када неко државно предузеће направи дуг, он се покрива из буџета. У буџету остане мање пара, па онда нема за социјалну помоћ.)

Ако имате посао за те људе, дајте им га. Немојте их понижавати, третирајући их као лењивце. Условљавање социјалне помоћи радном обавезом – као што је чишћење улице – представља врхунски цинизам. **C**

Проф. др Душан Павловић, народни посланик покрета Доста је било

Предузетницима никад није било теже

У свом експозеу, мандатар се хвали „Годином предузетништва“. Истина је да предузетницима и иноваторима никад није било теже и гасе се због превеликих регулатива Народне банке и Министарства финансија.

„Година предузетништва“ само је маркетиншки пројекат који се покренут да би 1) влада изградила имиџ као да ради нешто за развој предузетништва и 2) да би се преко Фонда извукао новац пореских обвезника за мандатареве „партнере“.

Наша политика према предузетницима је јасна – држава треба да им се склони са пута. Никакве бирократске интервенције попут „Године предузетништва“ нису потребне. Потребно је смањење намета на рад и бирократско растерећење. Тада ће предузетници продисати и почети да запошљавају нове раднике.

Поред свега овога, наставља се и погубна политика ново-старе владе кроз још погубнији пројекат субвенционисања „страних инвеститора“, за које се у највећем броју случајева

исповести да су мандатареве пријатељи и „пословни сарадници“.

Показало се да политика субвенционисања није донела никакво добро нашој држави, па осим што смо ван сваке памети финасирали конкуренцију домаћој привреди, ми смо таквим начином размишљања раднике довели у ситуацију да код субвенционисаних инвеститора имају статус јефтине радне снаге и да су вишеструко унижени.

Мандатар нас рекламира као земљу јефтине радне снаге, те ни и у свом експозеу није пропустио прилику да за наше грађане каже како „немају предузетнички дух“ и да их по ко зна који пут између редова назове неспособним нерадницима.

Изгледа да мандатар мисли да заслужује „неки бољи народ“ и наставља да вређа све наше вредне људе способне да створе нову вредност.

Наши људи нису ни лењи, ни неспособни, ни глупи. Наши људи, наша деца, само живе у

лошем систему. За то је одговоран мандатар. То вам кажем као предузетница и као мајка двоје деце, коју не желим да гледам само преко Скајпа. Не желим ни да постану јефтина радна снага овде, већ своји људи, остварени, одговорни и слободни.

Зато у име грађана, предузетника и родитеља, питам мандатара: Када ће мандатар престати да шурује са великим страним корпорацијама? Када ће престати да гуши малог домаћег предузетника? Да ли је ово земља својих грађана или мандатарових „пословних партнера“? **C**

Татјана Маџура, народна посланица и чланица покрета „Доста је било“, Земун

Србија – земља мотача каблова

Ми из Ниша, а и на југу, не можемо рећи да смо видели неке велике вајде од претходне Владе. Пошто ова нова није нешто много другачија од претходне, могли бисмо на основу досадашњег рада извући закључке и за нове министре.

Рецимо коридори: аутопут према Софији и даље недовршен, сем што је свечано отворено

целих 20км пута, који се уз то јако брзо изхабао. Аутопут према Македонији се гради, али то није ништа ново – тако је већ последњих десетак година. Што се тиче железница, нема шта да се каже јер се апсолутно ништа није ни десило. Добро, сем што су сада у још горем стању него раније.

(...)

Иначе, Ниш је постао град познат по „мотачима каблова“. Наиме, наша држава је слупала силне новце кроз субвенције, како би довукла стране инвеститоре у Ниш, који сада плаћају Нишлије по двадесетак хиљада динара месечно за нискоквалификоване послове. То је ваљда

То је ваљда начин који Влада Србије примењује за развој привреде – троши наше паре, а радници раде за црквицу.

начин који Влада Србије примењује за развој привреде – троши наше паре, а радници раде за црквицу.

Али, да не буде све тако црно, постоји и један део привреде који послује јако добро. То је

ИТ сектор. Без обзира што је стање у Србији далеко од доброг, ИТ сектор сјајно ради, а уз то прима укупно 0 (нула) динара субвенција или било какве помоћи из државног буџета.

*Милош Бошковић,
народни посланик покрета Доста је било*

Медијска цензура у Србији

Изузетно важна област медија и информисања, заузела је тек половину куцане странеце у представљеном мандатаровом експозеу.

На 51. страници најављује се да „област информисања очекује наставак реформи“, да ће се „завршити повлачење државе из медија“, те да ће се пронаћи „одрживо решење за финансирање јавних сервиса“ јер је то услов њихове независности. Међутим, извештај Савета за борбу против корупције посвећен питању власништву у медијима, показао је да су власници бројних медија на директан и индиректан начин повезани с актерима овдашње политичке сцене.

Подсетимо, медијски закони донети су по убрзаној процедури чиме је изостала смислена и конструктивна дебата. Такође, независна новинарска удружења, медијски посленици и бројни новинари критиковали су такав начин усвајања закона. Ситуација коју данас имамо јесте да власништво медија није транспарентно, те се не може знати ко су суштински власници

медија, а по чијем налогу раде уредници. Свака конструктивна и садржајна политичка дебата не постоји, новинари који се баве истраживачким новинарством предмети су прљавих и приземних кампања таблоида. У медијима влада једноумље које постоји смо у ауторитарним и диктаторским друштвима. У Србији медији нису слободни, а без слободних медија, нема слободног друштва.

Упркос томе, мандатар у свом експозеу истиче како је слобода мишљења и изражавања гарантована свакоме у овој држави, заслупајући дрзак став да су медији у Србији ослобођени сваке врсте притиска. Изложба која је и даље постављена у Галерији „Прогрес“ представља несумњив доказ наше тврдње. Свако ко се усудио да напише било какву критику о Влади, њеним члановима, мандатару и његовој странци, могао је себе да пронађе у виду изложених експоната. Сав истраживачки труд тих новинара и медија назива се лажима, чиме се

У медијима влада једноумље које постоји смо у ауторитарним и диктаторским друштвима.

дискредитује горе наречено право на слободно изражавање мишљења. Такође, изложбе попут поменутих представљају својеврсне листе за „одстрел неподобних“, односно свих оних савесно, сходно начелима професионалне медијске етике, обављају свој посао.

У земљи у којој је мандатар називао „апсолутним глупостима“ истраживачке текстове

у којима су пружени докази о умешаности у коруптивне радње, као и афере мандатарових најближих сарадника, проналазимо циничним последњи пасус експозеа посвећен информисању и медијима. У њему мандатар изражава очекивање да ће „медији који се баве истраживањем различитих појава у друштву, а посебно злоупотребом и корупцијом, бити савезник овој Влади, да ствар промени и побољша“.

Апелујемо на новинарска удружења, КРИК, БИРН, ЦИНС и остале да се позову на ову изјаву како би до краја истражили бројне неразјашњене афере, али и учинили јавним све тајне уговоре који се крију од грађана, а који су изузетно штетни за наше грађане и ову земљу.

*Др Ана Стевановић,
народна посланица покрета Доста је било*

ОЕБС потврдио оптужбе ДЈБ да су избори покрадени

Мисија Оебса, која је посматрала парламентарне изборе 24. априла, изнела је у свом коначном извештају бројне неправилности које потврђују све што је покрет Доста је било говорио: да је Вучић, уз злоупотребу државних ресурса, контролисане медије и накнадно РИК-ово „штимовање“ понављања избора, манипулисао изборном вољом грађана и исфабриковао изборни резултат.

Оебс је од нерегуларности изборног процеса навео пристрасност медија и „свеприсутну аутоцензуру“, злоупотребу државних функција, притисак СНС-а на бираче, „нарочито запослене у јавном сектору“, куповину бирача „иницијативама у вези са разним облицима социјалне помоћи“, тајност бирачког списка и „недостатак транспарентности у процесу регистрације бирача“, нерегуларно чување џакова са гласачким листићима чак и по приватним кућама председника бирачких одбора из СНС-а.

Најзанимљивије је да је мисија Оебса утврдила да је РИК „штимовао“ где ће поновити изборе и то тако што је прихватио незакониту „методологија“ председника Републичког завода за статистику да грешке сортира на „тешке“ и „мање“. РИК је прво навео да ће, због нетачних записника бирачких одбора, преиспитати резултате са 164 бирачка места, а уместо тога 99 поново пребројавао, 50 записника прихватио као важеће, док је 11 записника прогласио

неважећим и тиме бирачима одузео уставно право гласа. Поновљено гласање наложио је на 15 бирачких места, што се поклапа са бројем бирачких места за које су у РИК накнадно стигли приговори са захтевом да се понове избори.

Постизборна манипулација изборним резултатима у извештају Оебсове посматрачке мисије дефинисана је на следећи начин: „РИК је користио своја широка дискрециона овлашћења на недоследан и произвољан начин да би решио недоследности које су забележене у 164 записника о резултатима“.

Мисија Оебса утврдила да је РИК „штимовао“ где ће поновити изборе

Оебсова мисија је једино пропустила да уочи да су избори поновљени на 15 бирачких места уз помоћ фалсификованих и антидатираних приговора „забрнутих“ бирача које су потписивала иста лица – једна „Милица из Београда“ и један „Светозар из Ниша“.

Грешке у записницима бирачких одбора биле су: непостојање записника, записници без резултата, разлике у броју важећих и неважећих листића, неслагање са бројем листића у џаку, непотписани записници или записници са фалсификованим потписима...

Оебс је посебну пажњу придао извештавању медија током предизборне кампање. Уочио је

да су у вестима јавних сервиса РТС и РТВ доминирале активности Владе са 40%, а да је са 15% била најзаступљенија СНС. Приватне телевизије са националном покривеношћу биле су наклоњене Влади и СНС, при чему је Пинк „отворено промовисао Владу“, а „Б92, Пинк и Прва су Влади и СНС-у посветили отприлике 90% извештавања у програмима изван редовних вести“. Од новинских издања, Оебсова мисија је закључила да је Информер опозицију представљао у негативном светлу и „пружао отворену подршку СНС-у и Влади“, док су Политика и Вечерње новости „нагињале Влади у свом извештавању“. ТВ Н1 и лист „Данас“ једини су, по Оебсу, извештавали избалансирано.

Покрет је и уочи гласања и након њега више пута упозорио да су услови за представљање листа у медијима нерегуларни и неравноправни, да је СНС куповала гласове, да су бирачи насилно извођени на гласање у атмосфери страха, претњама и уценама, да су гласали фантомски станари и умрли захваљујући манипулацијама бирачким списковима, као и да су у изборне џакове убацивани попуњени листићи, а да је бар трећина записника бирачких одбора била нерегуларна.

Покрет захтева да се сви уочени пропусти и препоруке Оебсове мисије озбиљно размотре и уграде у изборне законе како би наредни избори били организовани у демократском маниру. C

Белешке левом руком

Почињем са цитатом дела мог интервјуа са председником Николићем, објављеним у НИНУ (11. фебруар 2016.).

„Да ли бисте били спремни да се не кандидујете за следећи мандат и да „одете кући“ уколико би Вучић пожелео да он буде председник?

Зашто би то радио Александар Вучић? Што би са најутицајније, најмоћније, најоудлучујуће функције отишао на функцију председника Републике? Да почне да ради као што је радио Тадић, да одавде из овог кабинета води и Владу, да нађе слабог председника Владе? Не личи ми то на Вучића, можда га је то неко саветовао, али то неће да уради Александар Вучић.

Не верујете да би он то урадио?

Не. То би морао да буде неки мој и његов договор.

Да ли бисте пристали на тај договор да се ви повучете?

Ако се договоримо, може и тако. Само треба да се договоримо шта ћемо да радимо, ја нисам стар да не радим и никада се не бих сложио са тим да одем са ове функције по основу договора да „одем кући“.

Него?

Него бих отишао на неку другу функцију. Можда бисмо се договорили да ја водим Владу, па онда мени да кажете да сам диктатор.

А Ви не бисте били?

Па није ни Александар Вучић.”

Ништа не тврдим, али се сећам свог утиска да је било неке „дупле интонације“ у Николићевом одговору: „Зашто би то урадио Александар Вучић“?. Мислим да је већ тада знао да свако зашто има своје зато, ма колико било скривено.

Мој утисак је и да би ми Томислав Николић и данас на исто питање дао исти одговор. Али, не умет да погодим шта би ми одговорио да га то данас питам: „А како је Александру пало на па-

Био је прилично запањен пред тим открићем да је „намештен“ и да га је наместио нико други него Аца.

мет да наручи истраживања како би прошао на изборима на којима му не пада на памет да учествује? Зашто би то радио Александар Вучић?”

Могу да замислим да бих у нестрпљењу да добијем конкретан одговор, заменила питање: „Ево вам нешто лакше, да не бисмо замишљали зашто БИ он нешто урадио.... Шта мислите зашто је БИО урадио, рецимо ово...?”

*На дан кад је Николић званично проглашен за демократски изабраног председника Србије, позвала сам Вучића и питала: „Да ли има шансе да се Тома појави прво у ‘Утиску’? Одговор је гласио: ‘Питаћу га, јављам’. Даље вам причам по добром сећању, цитирам по најбољем.

Рекао ми је да је Тома усхићен мојим позивом, да му је јако важно да разумем да ме ни на један начин не избегава, („ево, ту је поред мене, слуша овај разговор“), али да никако не може те недеље, али већ следећа му је супер. Одговорила сам да је све у реду и да ћу имати стрпљења уколико се у међувремену не огласи ни на једној другој телевизији.

Све је било по договору, председник Србије је имао први јавни наступ на Б92 у „Утиску недеље“.

Док сте ви гледали шпицу емисије, председник ми је рекао да је поштенији од мене, да је дошао у емисију, иако сам га свесно „наместила“ да гостује на дан кад се игра нека невиђено важна утакмица, коју у исто време док он наступа преноси неки други канал. Нико га неће гледати, понижавам га... тако су отприлике гласиле његове речи.

Рекла сам му да није фер да ми тако нешто приговара, јер ми је Александар пренео да њему баш то вече највише одговара. Био је прилично запањен пред тим открићем да је „намештен“ и да га је наместио нико други него Аца. Његов „син“ му није ни поменуо да сам звала за претходну недељу! Дакле, она реченица „Ево, Тома је поред мене, слуша овај разговор“, није била тачна!

Да вам преведем: Александар је тих дана израдио и мене и Тому. Опседнут рејтинзима, изабрао је датум за Николића кад нема теоретске шансе да га ико гледа, не би ли му још те 2012. демонстрирао колико је популарнији.

Зашто је то радио? Зашто би ово урадио? То само бебе знају.

Оља Бећковић

Уставни суд о Вучићевој злоупотреби власти

Уставни суд Републике Србије прихватио је иницијативу покрета „Доста је било“ и покренуо је поступак за оцену уставности и законитости одлуке Владе Србије о оснивању координационог тела за спровођење борбе против корупције, на чијем је челу премијер.

Премијер Александар Вучић је дошао на чело тог координационог тела у марту прошле године и тиме добио неуставна и незаконита овлашћења да преслишава, усмерава и координира рад државних институција које су независне, попут Народне скупштине, Аутономне покрајине, Врховног касационог суда, Високог савета судства, Републичког јавног тужилаштва, Државног већа тужилаца, Тужилаштва за организовани криминал и бројних регулаторних тела, од Заштитника грађана до ДРИ. Премијер је сам себи доделио овлашћења да координира борбу против корупције иако је то у супротности чак и са самом Националном стратегијом за борбу против корупције.

Влада Србије прописала је обавезу по којој су све институције дужне да премијеру подносе извештаје о спровођењу активности из Акционог плана за спровођење Националне стратегије за борбу против корупције од 2013. до 2018. године и омогућила премијеру да „усмерава“ послове државних органа и институција.

Уставни суд је, ценећи наводе иницијативе коју је потписао Саша Радуловић, навео пет спорних питања: да ли Влада може узурпирати овлашћења других државних институција, да ли може да координира рад државних институција које су независне од ње, да ли председник Владе може бити координатор спровођења Националне стратегије за борбу против корупције, да ли је Влада овим прекршила поделу власти.

Улога координатора примене националне стратегије за борбу против корупције је Законом о Агенцији за борбу против корупције поверена Агенцији, а Стратегија одређује да координацију спроводи и Министарство правде и Савет за борбу против корупције, а не премијер. Покрет „Доста је било“ од марта прошле године упозорава да је премијер противустановно злоупотребио власт и тиме угрозио не само спровођење борбе против корупције, већ и поделу власти на законодавну, извршну и судску.

Уставни суд је на седници одржаној 2. јуна ове године донео одлуку да се покрене по-

ступак за оцену уставности и законитости Одлуке о оснивању спорног координационог тела. Оставио је рок од 60 дана у коме Влада Републике Србије треба писано да се изјасни по овом питању. Суд у образложењу своје одлуке наводи да је 20. априла 2015. године Влади Србије на изјашњење доставио иницијативу покрета „Доста је било“, али да у остављеном року од 30 дана, као ни години дана по истеку рока, Влада није доставила одговор.

Уставни суд је већ једном донео сличну одлуку о неуставности и незаконитости злоупотребе власти кад је 2012. године утврдио да тадашњи

председник Борис Тадић није могао бити на челу Националног савета за инфраструктуру, подједнако фантомског као и ово Вучићево координационо тело, јер Влада ни на који начин нема овлашћења да руши Уставом гарантовану поделу власти на законодавну, извршну и судску.

Дужност Уставног суда као заштитника уставно-правног поретка је да у овом случају искорени Вучићеву противустановну узурпацију надлежности независних институција, правосудне и законодавне гране власти, а зарад центрације политичке моћи у сфери наводне борбе против корупције. C

Република Србија
УСТАВНИ СУД
Број: IУо- 77/2015
7. 7. 2016. године
Београд

Уставни суд у саставу: председник Весна Илић Прелић и судије др Оливера Вучић, др Марија Драшкић, Братислав Ђокић, др Горан П. Илић, Катарина Манојловић Андрић, др Милан Марковић, др Драгиша Б. Слијепчевић, Милан Станић, др Драган Стојановић, мр Томислав Стојковић, Сабахудин Тахировић и Предраг Ђетковић, на основу члана 167. став 1. тач. 1. и 3. Устава Републике Србије, на седници одржаној 2. јуна 2016. године, донео је

РЕШЕЊЕ

1. Покреће се поступак за оцену уставности и законитости Одлуке о оснивању Координационог тела за примену Акционог плана за спровођење Националне стратегије за борбу против корупције у Републици Србији за период од 2013. до 2018. године („Службени гласник РС“, број 84/14).

2. Ово решење доставити Влади Републике Србије, ради давања одговора.

3. Рок за давање одговора из тачке 2. је 60 дана од дана достављања Решења.

Образложење

Уставном суду поднета је иницијатива за покретање поступка за оцену уставности и законитости одредаба тач. 1. до 8. Одлуке о оснивању Координационог тела за примену Акционог плана за спровођење Националне стратегије за борбу против корупције у Републици Србији за период од 2013. до 2018. године („Службени гласник РС“, број 84/14).

У иницијативи се наводи да је као основ за доношење оспореног акта доносилац навео члан 25. став 1. Уредбе о начелима за унутрашње уређење и систематизацију радних места у министарствима, посебним организацијама и службама Владе („Службени гласник РС“, бр. 81/07, 69/08, 98/12 и 87/13). Поводом наведеног, подносилац иницијативе сматра да није спорно да Влада, с аспекта примене члана 25. став 1. наведене Уредбе, може основати координационо тело ради „усмеравања појединих послова из делокруга више министарстава и посебних организација“, али да је координационо тело основано оспореном Одлуком добило шире овлашће у односу на усмеравање рада министарстава и посебних организација утврђених Законом о Влади. Подносилац иницијативе, такође, указује да су, поред министарстава и посебних организација на које се искључиво своди члан 25. став 1. Уредбе, носиоци

Успех у Рију је победа ван система

Последњих 30-так година, научили смо само да добијамо од наших спортиста крв, зној и сузе, присвајамо њихове победе, одричемо се њихових пораза и допуштамо политичарима да својатају њихове велике успехе, а они заузврат, од државе добијају само тапшање по рамену и слегање раменима и изговоре, нема новца...

Андрија Прлаиновић, велики ас ватерполо репрезентације Србије изјавио је да осам-девет медаља на Олимпијским играма у Рију нису производ система. Наводећи да су сви ватерполо клубови у Србији пред стечајем, упркос чињеници да је то један од најтрофејнијих спортова у последњим деценијама и да је чак и нови/стари министар спорта један од некадашњих асова, Прлаиновић је позвао новинаре да већ колико сутра, пишу о томе.

Српском спорту је потребан систем – трајан и одржив

Да ли ће новинари писати о томе и о одговорности државе на начин како то спортисти од њих, с правом, очекују? (...)

Закон о спорту донет је средином фебруара, али осим неких значајних одредби у погледу заштите младих спортиста и спортских организација, остали су огромни проблеми у погледу финансирања спортских савеза, понашања навијача на спортским приредбама, спортске и рекреативне инфраструктуре, уз нерешив

проблем два највећа клуба, Партизана и Црвене Звезде. Другим речима, Закон о спорту апсолутно није донео никаква конкретна решења, већ је требао да представља само „резултат“ министарства, у време предизборне кампање.

Српском спорту је, као што покрет „Доста је било“ тражи и у другим областима друштва,

Придружите се

Ми нисмо странка. Ми немамо партијски запослене чланове у јавном сектору. Такви никада нећемо ни бити. Ми немамо тајкуне и интересне групе иза себе, немамо привилеговане страначке привредике који добијају субвенције и уговоре од јавних предузећа и државе. Нећемо их никада ни имати. Ми смо грађани који заједно са вама плаћају све то.

Да бисмо покренули дубоке промене у друштву, треба нам ваша помоћ. Једино вама ћемо и полагати рачуне. Учланите се у наше удружење.

Ми сви плаћамо чланарину. Без чланарине удружење не може да ради. Неко мора да га финансира. Тај неко смо сви ми. Да би размонтирали паразитски страначки систем интересних група и тајкуна, наше финансирање може да дође само од грађана. Да бисте постали члан Удружења Доста је било – Рестарт потребно је да попуните приступницу и уплатите чланарину.

То можете преко нашег сајта www.dostajebilo.rs или у некој од кацеларија:

- ☛ Београд, Бранкова 21, тел 011/3282-600, beograd@dostajebilo.rs
- ☛ Нови Београд, Луја Адамича 26 в, novibeograd@dostajebilo.rs
- ☛ Нови Сад, Војвођанских бригада 22, тел 021/452-222, novisad@dostajebilo.rs
- ☛ Ниш, 29. Децембра бр. 14 б, стан бр. 2, nis@dostajebilo.rs
- ☛ Врање, Краља Стефана Првовенчаног бб, локал 18/3, vranje@dostajebilo.rs
- ☛ Крагујевац, Карађорђева бр. 34, kragujevac@dostajebilo.rs
- ☛ Краљево, Цара Лазара 38, 3. спрат, тел 036/307-307, kraljevo@dostajebilo.rs
- ☛ Чачак, Скадарска бр. 7, тел 032/340-550, sacak@dostajebilo.rs
- ☛ Зрењанин, Житни трг бр. 2, zrenjanin@dostajebilo.rs
- ☛ Бор, Радничка бр. 22, Л 2, тел 030/2495-377, bor@dostajebilo.rs
- ☛ Суботица, Петра Драпшина 14, subotica@dostajebilo.rs
- ☛ Лозница, Марије Бурсаћ бр. 40, loznica@dostajebilo.rs
- ☛ Тител, Главна бр. 28, titel@dostajebilo.rs

потребан систем – трајан и одржив, који ће производити врхунске спортисте, унапређивати аматерски спорт и обезбедити стабилно и дугорочно финансирање. ☛

Срђан Јанковић,

члан покрета Доста је било, Зрењанин